

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. στὸ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ὑποποιήσεις. Κάμμειαν καταχώρησι εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλνουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφυσις κάμμειαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράψε ξεγράψε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 18 Ἰουνίου 1884

Ἄριθ. 120+140

Ἔνας

Χρυσογάδαρος ἔγραψε προχθὲς ἐπὶ τὴν Στοὰ παραπονούμενος ἐναντίον τῶν ἐντόπιον Ἀθηναίων, ὅτι τάχα τοὺς κατατρέχομε, ἐνῶ αὐτοὶ ἴσα ἴσα ἦρθαν καὶ πλούτησαν τὸν τόπο, καὶ τώρα τοὺς ποτιζομε ἀντὶ μάνα χολή.

Βρὲ τοὺς κακομοίριδες, ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἐλεήσῃ. Πάρα κάτω εἶναι στραβοὶ, ἢ πόρτα.

Ἐνῶ, λέει αὐτὸς ὁ χρυσογάδαρος, ἄφησαν τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἦρθαν δῶ ἐπὶ τὴν πατρίδα τους, ν' ἀφήσουν τὰ σάπια κουφάρια τους, γεμάτη πλοῦτη, ὅπως αὐτὸς ἦρθε μὲ πεντακόσαις χιλιάδαις δραχ. καὶ τῆς σκόρπισε ἀγοράζοντας διάφοραις μετοχαῖς τώρα λέει, χάνει μὲ τῆς ἀγοραῖς αὐταῖς τὴν μισὴν τοῦ περιουσία.

Δὲν μᾶς λές, κύριε χρυσογάδαρε, μὰς καὶ μᾶς πῆρες γιὰ βλάκας; Καὶ ἂν ἔχασες τὰ λεπτά σου πγοὶ σοῦ τᾶραγαν; Πάλι οἱ χρυσογάδαροι, αὐτοὶ ποὺ ἔκαναν τῆς τράπεζαις, ὥστε ἀλληλοκλυτεύεστε. Τὶ παράπονα λοιπὸν ἔχεις γιὰ τὸν τόπου; μαμαλοῦκε.

Ἦρθατε, λέτε, νὰ περάσετε τῆς τελευταίας μέραις σας ἐν ἡσυχίᾳ. Αἱ καλά, ἂν ἦναι ἀλήθεια αὐτὸ, γιὰ τὴν δὲν βάζετε τὰ χρήματά σας ἐπὶ τῆς τράπεζαις, ἀφοῦ ἔχετε μιλιούνια, νὰ ζῆτε ἀπὸ τοὺς τόκους τῶν μόνο ντὰ πρίντσιπα; Ἄλλ' ὄχι, ὅσα πλοῦτη ἔχετε τόσο καὶ πλεονέχτες καὶ κλέφτες εἴσθε, σὰν ματις θὰ σᾶς θάψουν μ' αὐτὰ.

Τὶ ἔχετε, βρὲ σεῖς χρυσογάδαροι, περισσότερο ἀπὸ μᾶς, πῶς ζοῦμε ἐμεῖς μὲ ὀλιγάκια καὶ περνοῦμε καὶ καλλίτερα ἀπὸ σᾶς;

Μᾶς θέλετε ντάντες καὶ παραμάνες, καὶ κόντρα παραμάνες, δούλες μαγειροῦς, μαγειρίσας, παραμάγειρας, κρυθερνάντες, καρμαγέρισσαις, γαλλίδαις γιὰ γαλλικὰ καὶ φραντζέζικα, λοντῶν, ἄλογα τῶν ἵππων, σείζιδαις ἀμαξηλάταις, καὶ χίλια δυὸ ἄλλα σκατὰ σὰ μούτρα σας.

Μᾶς θέλετε νὰ τρώτε ζαχαρωμένους καρπούς ἐπὶ τῆς τραπεζῆς σας καὶ τοῦ Παρισίου μάλιστα, θέλετε τριγόνισα, πάπυλαις, κοτόπουλα, λαγούς μὲ πετραχήλια καὶ σιναγρίδες, καὶ φσιανούς καὶ σαμπάνιας, ποιὸς σᾶς εἶπε νὰ μὴ ζῆτε οικονομικά; Ἡ κωλιά ἢ δὲν ἔχεις εἶναι καλλίτερη τάχα ἀπὸ τὴν δικήν μας;

Ἐμεῖς τρέφουν τὰ παιδιὰ μας μὲ τὰ ἴδια τοὺς θυζᾶ ἢ γυναικὲς μας, ὅπως λὲν καὶ ἡ ὑγιεινὴ, καὶ γι' αὐτὸ θγαίνομε ἄντρες ἐνῶ τὰ δικά σας θγαίνουν ψοφήμια, τσίροι, καχεκτικὰ χτικιαίρικα, κίτρινα καὶ καὶ, διότι τὰ τρέφουν παραμάνες.

Ἡ γυναῖκες μας πλένουν καὶ σφουγκαρίζουν γυμναῖς καὶ ξεβράκωτες, καὶ εἶνε θεοταρντάνες καὶ ψόφο δὲν ἔχουν ἢ δὲ δικαίαις σας εἶνε ξεβράκωτες ὅπως καὶ σεῖς; γιὰ τὴν ἀδιαντροπία σας μόνον καὶ πρὸς εὐκολίαν.

Ἐπειτα σεῖς οἱ ἐμμεγεῖς, ἦγουν οἱ πλούσιοι ποῦ ἦρθατε νὰ μᾶς πλοῦτήσετε γδύνοντάς μας, δὲν μᾶς λέτε ἀπὸ τότε ἐξευγενίστηκε τὸ στομάχι σας; Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ τηγανίζατε σηκοτάκια ἐπὶ τοὺς δρόμους, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ πουλούσατε γυαλικά μαστραπάδες καὶ πρηνματῖαις καλαῖς ἢ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ εἴσατε δούλοι, ἢ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ τρώγατε τὰ κουλούρια ἐπὶ τοὺς δρόμους τῆς Πόλης μὲ μιὰ πεντάρα τυρὶ καὶ μᾶς γινίκατε μὲ τῆς κατεργαγῖαις σας καὶ μπεριπαντιαῖς ὡρα χρυσογάδαροι καὶ μᾶς θέλετε σουπὲ ἀπὸ φρέσκο βούτυρο καὶ Ὀλανδέζικον τυρὶ; Πρίτες. Σάματις σας εἶχαν ἔτσι καλομαθημένους καὶ οἱ γονεῖς σας, οἱ ὅποιοι Κύριος οἶδε τί ψωμοζῆτες, σὰν καὶ σένα, θὰ ἦταν, ἦγουν Κόντε Πειναῖδες.

Ἀκόμη, μᾶς γράφει ἐπὶ τὴν Στοὰ, αὐτὸς ὁ μὰς κατέργαρος χρυσογάδαρος, ὁ κλαψάρης, ὅτι τάχα ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἦρθαν αὐτοὶ ἀρχισαν τόσα δημόσια ἔργα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἦγουν σιδηροδρομοὶ, κολοκυθόδρομοι καὶ τόσα ἄλλα κολοκύθια. Ἄν μ' αὐτὰ τοὺς τὰ φαυλαταρίσματα θέλουν νὰ μᾶς ρίξουν σκόνη ἐπὶ τὰ μάτια εἶνε πολὺ ἀπατημένοι. Ποιὰ ἐπιχειρήσι ἔχετε νὰ μᾶς δεῖξετε; Τὸ Λαύριον ποῦ μᾶς χαντάκωσε; Τὴν Κωπαῖδα ποῦ μᾶς ἔφαγε, ἢ τοὺς σιδηροδρομοὺς; Ἄμ, ἐκτός ποῦ ἀκόμη τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν δὲν ἴδαμε, ἐπειτα οὔτε τὴν ἀνάγκη σας εἶχαμε, γιὰ τὴν ἦρθαν χίλιας ἐταιρίαις εὐρωπαϊκαῖς γιὰ νὰ τῆς πάρουν βαρβάταις καὶ ὄχι σὰν καὶ σᾶς ποῦ θέλετε νὰ μᾶς φάτε μὲ τὰ λιμὰ ἀλλὰ Κωπαῖδα.

Ἀκόμα αὐτὸς ὁ χρυσογάδαρος ποῦ γράφει ἐπὶ τὴν Στοὰ χωρὶς ὄνομα, (γιὰ τὴν φαίνεται ντρέπεται, καὶ τὸ ἴδιο ὄνομά του νὰ τυπώσῃ, διότι θὰ φαίνετο ὅλη ἡ γαίδουριά του ἢ χρυσογαῖδουρικὴ, ἀφοῦ τοῦ βγάξαμε τὴν χρυσὴν τοῦ λεοντή, κατὰ τὸν μῦθον τοῦ Αἰσωποῦ) μᾶς λέει, ὅτι πῶς, ἐνεκα τῆς ζημίας ποῦ ὑπέστη, ἀναγκάστηκε νὰ θγαίνῃ χωρὶς καρρότσα ἔξω,

και επομενως ζημιονονται οι καρποσειδες, οτι αναγκαστηκε να περιοριση τα φαγια του, και επομενως ζημιονονται οι μα- ναβιδες, χασειπιδες, και λοιποι, ωστε δηλαδη απο τη ζημια των χρυσογαδάρων πάσχει και η αγορά, πόρριζαν δηλαδή και εν άλλους λόγοις στην ευσπλαχνία, αφού έκλεψε ο ένας; χρυσογάδαρος τα χρήματα του άλλου και αυτή την αλληλο- κλεψή θέλουν να μας την φορτώσουν στην καμπούρα μας, σά- ματις, εγώ ο εφημεριδογράφος και σεις ο εργατικός λαός τους φάγαμε τους παράδες, ή ότι εχομε την ανάγκη τους. Ακόμα, γράφει αυτός ο χρυσογάδαρος και λέει υπερασπιζόμενος τους όμοιους τους ότι, τί θέλουν τα δικαστήρια και παρεμβαίνουν στις κλεψαίς του και φυλακίζουν τους σαν κι' αυτούς ληστές των πόλεων και δεν τους αφήνουν να εξασκούν ελεύθερα το έ- πάγγελμά τους. Κ' ένεκα της φυλακίσεως αυτής προσβάλλεται το έθνος, και θα πάθουν οι Ευρωπαίοι να μας κάνουν πιστώ- σεις, και προσβάλλεται η πατρίδα μας.

Εισι αί; Θέλατε να σας αφήσουν να ληστεύετε τον κόσμο, και έπειτα ως ληστές και λωποδύτες που είστε επειδή ή δικαιοσύνη σας καταδικώνει, είνε προσβολή της δι- καιοσύνης της Ελλάδας ή τιμή;

Ισα Ισα βλέποντες αυτή την άστηρή καταδική σας οι Ευ- ρωπαίοι θα πουν προς τιμή των δικαστών της Ελλάς.

Βρε, εκεί δε χωρατεύουν τα δικαστήρια. Μέσα, Άθλιοι; για να μάθετε μια για πάντα, ότι εδώ δεν είναι το Χαβια- ρόχανο της Πόλις, που κλέψατε και φάγατε ως κι' αυτά τα πολύτιμα ένεχρα του Σουλτάνου;

Σάν σας άρεση, σαν δεν σας άρεση, κανείς δεν σας προσ- κάλεσε να έρθετε, και ούτε την ανάγκη σας είχαμε και καλά ζούσαμε τόσα χρόνια χωρίς να έχωμε ληστές στη ράχη μας σαν και σας, σαν σας άρεσει, σαν δεν σας άρεσει, ο δρόμος είναι ανοιχτός, πηγαίνετε στο Τουλών, και σας κάνομε μάλι- στα με συνεισφορά και τόν ναύλο, αφού κλαίγεστε, να πάτε Άναυλα και σας θερίση ή χολέρα μ' όλον ότι από την γου- ρουναιά που έχετε άπάνω σας δεν πιστεύομε ούτε χολέρα να σας πιάση, ενώ σεις φέρατε την χολέρα της φτώχειας στην Ελλάδα. Γούτσ.

κα αί

για να μη νομίζετε ότι μονάχα γώ σας γράφω αυτά, ιδού τί γράφει περι των ληστών αυτών χρυσογαδάρων και ή γαλλική Εφημερίδα της Κωνσταντινούπολις.

«Όπως προμαντέψαμε, το άξιοσημείωτο συμβάν που έγινε, ατι δηλαδή ο Τρικούπης δοκίμασε να έμποδίση την ποινικην ακαταδίωξι(των χρυσογαδάρων)και μάλιστα ΕΠΕΝΕΒΟ ύΠέρ των προσφυλακισθέντων, έκανε την χειρότερη έν- ατύπως. Ο λαός φρίττει για την ιδέα, Άνθρωποι από την πα- κρέα εκείνοι οι όποιοι τώρα βρίσκονται χάψι, αποτελούν μέρος, από σπουδαιότερον μάλιστα, της παρίας, λέμε εκείνη, ή ο- αποιά, έχει να πούμε έτσι, μονοπόλιόν της τα οικονομικά α της Ελλάδος. Και τώρα το σπουδαιότερον ζήτημα έγινε σεις τους έντέμους πολίτας πώς θα θεραπευθώσιν, εάν ήναι αδυνατόν, τα μεγάλα δυστηήματα, τα όποια έφερε στο κρά- ατος ή κουταμάρα και ήμεγάλη ξυλοσοφία του ύπουργείου του «Τρικούπη που κάνει πώς τα ξέρει όλα.

Σ' αυτά άπάνω τα λόγια της Κωνσταντινουπολιτικής εφη- μερίδας δεν έχω να σας πω άλλο παρά τό=Προσέχετε από τους χρυσογάδαρους που αφού έγδαραν την Πόλι ήρθαν να ζε- γδαρούν και έμας.

Σας είπα

προχτές να περιμένετε τα κανόνια που θα ριχτούν στο έμ- πόριον της Αθήνας και Περαία εντός αυτού του μήνα και του έρχόμενου, ένεκα των νέων φορολογικών νόμων του κατά φαντασίαν σοφού ύπουργείου του Τρικούπη δεν ήλπιζα όμως ότι τα κανόνια αυτά θα άρχισουν από αυτοχειριάσεις ήγουν σας από την προθεσιν ή αυτοκτονία του πρώτου καταστηματαάρ- χου κομωτού και κομιστού άρωμαμάτων που είνε στο δρόμο του Έρμου του Αύγουστου Φουκνι, ο όποιος έπεσε μέσα σ'

ένα πιγάδι και πάει καλά του, έστωντας με το να μη μπο- ρούσε να βαστάξη το κατάντημά του όσπου από τους φοβε- ρούς φόρους της κυβέρνησης. Έχομε λοιπόν ένα φόνο, από προχτές. Μετράτε, τού, μέλλοντας.

Ο Λάμπρος

Ντάλος από το Ναυπλιον παραπονάται εναντίον του πται- ματοδικείου του Ναυπλιου, ότι τάχα χατηρικώς άθώως, έναν κατηγορούμενον για δεινροφθορά, και ο όποιος τον έζη- μίωσε πλέον από 200 δρ. Σ' αυτά άπάνω τα παραπόνά του, και μ' όλους τους μαρτύρας του που ειχε του λέμε με δυο λέξεις, ότι οι νόμοι λένε πώς το δειδικασμένον είνε σεβαστόν, ήγουν ό,τι απόφασις και άν βγή, στραβή κουτσή και άναποδη δικαστική είνε έερξ και πρέπει να της κάνομε τεμενά, και ο- ποιος λέει προσβάλλει το δειδικασμένον, πάει Άψη, πράγμα που καθόλου δεν πιστεύω να του άρεση και καλοκαριάτικο μάλι- στα τώρα.

Ο Παναγιώτης

Δ. Ζορμπάς γράφει ότι ο πλοίαρχος της Πανελληνίου εταιρίας του βαποριού Πάρος έφρευκλάντισε όλους τους παλχού; ναύ- τας και έβκανε δικούς του για να κάνει τα δικά του έστωντας και με το να ήναι λιγάκι ζαμπαράς, και ότι οι ναύτες αυτοί οι ευνούμενοι του και πατριώτες βρίζουν τους επιδότας κτλ. «Ως προς τού; ναύτες; είνε δικαιομά του να του; άμολξ και να πέρνη όποιους άλλους θέλει άλλα, και οι ναύτες δεν έχουν δικαίωμα να βρίζουν τους επιδότας, διότι μπορεί να βρωσθή κανένας σκαρταδος κάμμιά φορά να του; δείξη από που φροσξ ό σορόκο λεβάντης. Ισα Ισα, οι ναύτες πρέπει να ήναι ο τύ- πος της περιποίησης και όχι της ακναυσότης.

Και πάλι

ο φίλος Φιλιππίδης μουλεγε προχτές, πώς θαυμάζει και εξί- σταται πώς ύστερα από τόσα κανόνια που έριξε ως τώρα ο Μιαούλης δεν του σώθηκε το μπροστι, και όταν γυρίση θα πάη να το επιθεωρήση τι μπάρκο είναι.

Ο Δ. Ι. Στρατής

παραπονάται εναντίον του μεσίτη Σαράντη, διότι πήγε και τόν παρεκάλεσε να του βρή κάμμιά θέσι και εκείνος αφού του ρούφηξε ένα ταλλαρο προκαταβολικώς τον κορόιδεε ένα μήνα με το σήμερα και αύριο, ως που άπελπίστηκε και βρήκε δουλειά μόνος του και ενώ του γύρεψε το ταλλαρο τόν έστειλε κατά διαβόλου. Τώρα λέει θέλει να τόν περάση στην Έρη- μερις για να τόν μάθουν και να μη τήν παθουν και άλλοι. Καλά λοιπόν, πέρασέ τον.

Ένας

από τους καφεπώλιδες του Αναθρυτηρίου παραπονάται εναντίον του διευθυντού της άστυνομίας ότι με το να μην άρίγη τους άνθρώπους να βγαίνουν τα τραπέζα όξω, πάει να τους ρημαξή όπως τους ρημαζε από το ένα μέρος ο Τρικούπης με τους φό- ρους του, και από το άλλο οι σπιτονοικοκυραίοι με τα φο- βερά νοίκια τους. Έπειτα, λέει, στη πλατεια του Συντάγμα- τος γιατί άφινει και στρώνουν τα τραπέζα σαν στρατόπεδο, και σ' αυτούς γίνεται εξαίσεις; Κάτω κάτω δε ο καφεπώλης μας, μού φορτόνεται έμένα και μού λέει=Κακόμοιρε κύτταζε να τα γράψης όλα αυτά, γιατί δεν ξέρω ούτε γώ τί θα γίνωμ με κατά την φουρκα που έχω.

Πρέ αδερφέ καφεπώλη, τί σου φταίω γώ, να έτσι το θέ- λουν αυτοί οι μασκαράδες, θέλουν να μας γδάρουν ζωντανούς θέλουν να μας κάνουν να περπατούμε χωρίς βρακί. Έπειτα σεις; τα φταίτε όλα και σεις τα κάνετε διότι έστωντας με το να με θάνατε και έγραψα πώς μεθούν στις γειτονικιας σας μπυραραρίας και σπαζουν τα δικά σας τα τραπέζα, διάτα- ζαν για το καλό σας και για προφύλαξι καθε ζημία σας να τα μάψετε μέσα, και σεις άντις για ευχαριστώ φωνάζετε. Αλλά βάζω στοίχημα πώς τέτοια διαταγή, δεν έχει δώσει ο διευθυντής, και θα τρέχη κάτι άλλο. Για να δούμε τώρα

που θα το μάθη τί θα κάνει, θα άκούση τα παραπόνά σας ή θα πέση να κάνει νανάκια του.

Θέλετε

να μάθετε και ένα νόστιμο λίγο; Να εκεί λέει στη πλατεια του Συντάγμα πηγαίνει κάθε μέρα μια άξιότιμος κυρία και ξελαγιάζει τα κορίτσα με πρόφασι πώς θα τα βρή δουλειά και με λαγούς με πετραχήλια και τα κουβαλά στα παρθενά- γωγεια, όπου τα βγάζει τα μάτια.

Σ' αυτή άπάνω τη τοβαρή ύπόθεσι, επειδή τίποτα δεν μπο- ρεί να γίνη από την άστυνομία για να προληφθή ή φοβερή αυτή εξαχρείωσις, μένει στα χέρια τα δικά μας, έμεις δηλαδή πρέπει ή να μη στέλνωμε και τα κορίτσα μας, ή να τα κατα- στήσωμε προσεχτικά, ότι υπάρχει εκεί μια γοργόνα της δια- φθορας και να προσέχουν να μη πέσουν στα νερά της. Άλλο κακό πάλι τούτο να μη μπορούν να ζεπορτίσουν τα δουλικά μας, από της γρηαίς μπαμπούδες.

Βρε

βρωμοκορίτσο, βρε δεν βρήκες άλλη εφημερίδα να ντύσης της εξηγήσεις σου μόνο της έντυσης μ' αυτή την πορνογραφική τόν Παληάνθρωπο; κρεμνίσου από από μπρός μου.

Μα κύρ καθηγητή, είναι κι' αυτή σαν της Άλλαις εφη- μερίδες.

Σους βρωμοκορίτσο, δεν ξέρεις, κανείς πώς δεν ξέρεις πώς είναι πορνογραφική, πήγαίνε να σου το μάθη ο πορνο- γραφος ο Βερβέρης.

Μια κυρά δασκάλα Άρτική λαβένουσα τόν λόγο σαν έξυπνη είνε:

«Ήούχασε καλέ και δεν φταίει το κορίτσι, τί ξέρει αυτό; φταίει οι γονείς τους που πέρνουν μια τέτοια πορνογραφική εφημερίδα.

Αυτός ο ήθικος διάλογος της κουβέντας έγινε προχτές στο Άρσάκειο στης εξέτασις από τόν σεβαστό καθηγητή Σπαθη προς ένα 14 χρονών κορίτσι.

Βρε κτήνος Σπαθη, κτήνος ζωολογικόν έχεις μούτρα βρε γαιδούρι σύ να όμιλήσης περί Παληανθρώπου τόν όποιον σέ- βεται και τιμά όλος ο κόσμος; Ποιός είσαι σύ βρε ψωροδά- σκαλε ζωαδιακή, ο όποιος ενώ θέλεις να μιλήσης περί ήθι- κής φαίνεσαι άπ' τη γλώσσα σου τόσο βάνασος και άχρετος; και δεν μπορούτε, ύναγρε αφρικανέ άν ήχες μια στάλα άνα- τροφής άπάνω σου να κάνης με τρόπο την παρατήρησι στο Άθώο κορίτσι, χωρίς να γκαρίζης σαν γαιδούρι που είσαι πορ- νογραφικώς εφημερίδες, ενώ είσαι σύ καθαρά πορνόγλωσσο;

Άλλά στάσου και θα λογαριαστούμε και σ' άλλα φύλλα για να σου διδάξω γώ με την πορνογραφική μου εφημερίδα σε σένα το το δασκαλικό γαιδούρι τί θα πη ήθικη.

Ούξω μαγκούφη. Ξεκουτιάρη. Φαίνεται για να άφρίξης και βρίζης έτσι, θα πη πώς σέχω και σένα ζεματισμένο. Αί τώρα σε ξεπλύνω στο έξής, για να σου φύγη το ζεμάτισμα.

Φίλε Σκάγιανη.

Με μεγάλη λύπη μου μαθαίνω πώς ο γυιός σου ο μικρός Άρχισε να πέρνη κακή στρατά. Είσαι έξυπνος Άνθρωπος σύ και δεν πιστεύομε ποτέ όταν μεγαλώση και βγή μπρίμπος, να λέν, αυτός είνε ο γυιός του Σκάγιανη. Δεν μιλω μόνο για το παιδί σου, αλλά από το παιδί σου λαβαίνω άφορη ή να πω τα ίδια προς όλους τους πατέρες, γιατί ή διαφθορά πλέον ρι- ζώθηκε βαθεία στην Άθήνα, εις τρόπον που δεν περιγράφεται.

Βλέπετε κατι κουτάδια με το τσιγάρο στο χέρι να γυρί- ζουν στα ρουμάνια, στα θέατρα, στα Φάληρα και κάτω άκομη στο Γκαζ με γεμάτες της τσέπες παράδες, και το χειρότερο να έχουν παρέα και τι ντελίδες, κατι στριφομοστακάδες και να κουβεντιάζουν μ' αυτόν σαν βλαμάρια. Πρέπει όλοι οι πατέρες να λάβετε άσστηρά μέυρα για τα παιδιά σας ως που είνε χλωρά τα κλαδιά και πριν μεγαλώσουν και γίνουν στρα- βοκούτσουρα που τότε πλέον κάθε πελέχημα θα ήναι περιττό.

Νοικοκυρίδες είσπε, αλλά εγω από το έργο μου που βλέπω την διαφορά καθαρώτερα από σας, εγω καθήκον να σας το πω, για να μη λέν έπειτα σε σας το = Έκ κακών γονέων κακά τέκνα φύνται.

Παρακαλάται

έκεινος που μας γράφει εκείνα για την κυρία Μ. Γαβάλα να έρθη προς έντάμωσι μας, διότι τα γραφόμενα μας φίνονται λίγο σαν άτομικα.

Προς

τόν κ. Θ. Γ. Χρυσανθακόπουλον. Αυτό που μας γράφεις για τόν ύπαστυνόμο Πύργο μπορεί να έχης δικαιο, αλλά εγω δεν τα γράφω για να μη διερεθίσω τα πράγματα και σε τσακώτσι πουθενά και έχατε πάλι τα ίδια και χειρότερα.

Έκει

κάτω στα έλαιοτριβεία όπου περνά ο ύπόνομο; βαστούν οι πε- ρισολαρέοι σε διάφορα μέρη τα άκαθάρτα νερά για να ποτίζουν τα περιβόλια τους και τα κτήνη και έτσι λιμαζούν και ξε- ρένονται, και βγάζουν μια μυρουδιά που πεθαίνει Άνθρωπος, κοντά δε σ' αυτούς τους βουρμούς έχουν εκεί και τόν ύπόνομο που τους δροσίζει ως καθώς και της μυρουδειάς του βυρσοδη- ψείου. Πάν να σκάσουν οι Άνθρωποι, δεν μπορεί κυρία επιτροπή της άνιάτης ύγεινής να θεραπευτή αυτή ή πηγή της βρώμας, πριν ζεφυτρώση ή χολέρα από κει και μας πάρει όλους σβάρνα;

Έκείνος

πάλι ο δρόμος του Περαία κατάντησε σαν τα Σόδωμα και Γόμορα. Πενήντα χιλιάδες λάκοι και χαντάκια και σωροί πέ- τρες υπάρχουν παντού, όπου οι δυστυχεις καρροτσάροι κατα- τσακίζουν τ' άμμάτα τους.

Να τους πέρνετε τους φόρους ξέρετε, και μάλιστα να τους σπαζετε και στο ξύλο άν δεν έχουν να πληρώσουν τα διόδια, αλλά δρόμο να τους φτειάσετε άγρόν άγοράσατε, ενώ Ισα Ισα αυτός οδρόμος έπρεπε να ήτανε ο καλύτερα περιποιημένος, γιατί άπ' αυτόν κινείται όλο το εμπόριο της Άθήνας. Άλλά ποιός φροντίζει για τα δίκαια των πολιτών, παράδες και φόρους βιάρμιν και φούρνος μη καπνίση και φωτιά να σας κάψη όλους φωτιοκαυμένιο.

Ένας

μου γράφει να μη ξανατολήσω να ξαναγράψω για τόν Μα- κράκη, γιατί θα με πάρη ο διάλος που πήρε και τόν Μακράκη- Καλά αδερφέ, δεν ξαναγράψω ποτέ, περή μονάχα άμα που τύ- χει να γίνη λόγος γι' αυτόν, και επειδή τόρα γίνεται λόγος με τους παπάδες που τούφωγαν, μεθαύριο του δίνομε ή ατύου- νού ή των παληών όπαδών του ένα μπερταχάκι, για να μη λέν πώς τους ξεχάσαμε. Μονάχοι σας τα σκαλίζετε και θα πη πώς τα θέλετε.

Στη

Πάτρα, καθώς ξέρετε, υπάρχουν παιδονόμοι για το συμμαζι- μα των παιδιών, τόρα μερικοί παραπονούνται εναντίο των όργάνων της, ότι τάχα βερουν τα παιδιά σαν στραβοί άμα τα βρουη ή σε καφενετο ή σε μπύρα κτλ. και ότι αυτός ο τρό- πος των είνε όχι Άνθρωπινός αλλά γαιδουρίσος.

Έγώ θα ρρώ πώς σ' αυτό άπάνω έχουν δικαιο να παραπο- νούνται οι Πατρινοί, γιατί αδελφέ, ο σκοπός είνε να ήθικο- ποιήσουν τα παιδιά, όχι όμως και να τα σακατέψουν στο ξύλο, γιατί κάθε πατέρας δεν έχει πάλι το παιδί του για σκότωμα.

Τότε άν ήναι έτσι, άντις για παιδονόμους ξας τους όνομά- σουν μπόγιδες, να λάβη κάθε πατέρας τα μέτρα του να δέση τα παιδιά του στο σπίτι σαν τα σκυλιά με της άλυστιδες.

Άξιότιμε Συντάχτη.

Σώσε πρόφτασε και είδοποίησε τόν διευθυντή της άστυνο- μίας γιατί χαθήκαμε όλοι οι Πινακωτιώτες. Να, ο δρόμος

των Πιννακωτών κατάντησε ἀδιάβατος, διότι ἐνῶ ἔχουν ρίζι ἀπὸ τὸν Ἀπρὶλ τὰ χαλίκια ἀκόμα δὲν τᾶστροσαν, διότι τὰ νερὰ ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τὰ σπίτια τῶν ἀνθρώπων λιμναζοῦν καὶ φέρνουν μιὰ μυροῦδιὰ ποῦ μοιάζει σὰν τῆς χολέρας, καὶ καὶ διότι ἡ σκόνη πᾶσι νὰ μᾶς στραβώσῃ.

Ἀπάντησις Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας. Τὰ χαλίκια δὲν εἶναι δική μου δουλειὰ, κάνετε τὰ παράπονά σας στὸν πάρεδρό σας Σηλυβριώτῃ ποῦ φροντίζει γιὰ εὐλα τὰ πάντα, χωρὶς νὰ κάνῃ τίποτα, ὅσο γιὰ τὰ νερὰ τί μοῦ τὰ λέτε μένα, σεῖς οἱ ἴδιοι τὰ χύνετε ὅζω, ὅσο γιὰ τὴν σκόνη ἔχετε δίκαιο θὰ λάβω ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα νὰ βγάλω ἓνα ἀστυνομικὸ μπουγιουρντί καὶ τὴν διαταξῶ νὰ μὴ σηκόνετε ὅταν φυσᾷ ὁ ἀγέρας.

Ἐκ τῆς διευθύνσεως.

Σ. Π. Ὅριστε τώρα, δὲν μᾶς φτάνει ἡ κακορίζικιά μας μόνο ἔχομε καὶ κοροϊδεῖσαις. Ἡλιος κι' ἀπὸ σένα λοιπόν.

Φάληρον.

—Μιὰ σοῦπα μακαρόνια, ἀμέσως. **Μάγειρας.** —
Ἄπὸ τὸ πρῶτὸ βράζουμε μόνάχα νερό.

Πρὸς

τὸν Ν. Σταθερό, αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφετε γιὰ τὰ τρία κορίτσια ποῦ εἶναι κοντὰ στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο δὲν γράφονται γιὰτὶ εἶναι ἀτομεκὰ, ἄς κάνουν ὅ,τι θέλουν καὶ ἄς πέσουν μακάρι καὶ στὸ πηγάδι νὰ πνιγοῦν, μ' ὅλον ὅτι δὲν πιστεύω νὰ ἴσται τόσο τρελαῖς νὰ κάνουν μιὰ τέτοια ἀνοησία.

Οἱ χρυσογάδαροι κλαῖν τὴν τύχη τους.

Ἡ κυρέα

Ντάνου μᾶς γράφει ἀπὸ τὸν Περαιᾶ. Ἐγὼ λέει, εἶμαι φτωχεῖα γυναίκα καὶ ἔχω 6 παιδιὰ (νὰ σοῦ ζήσουν), καὶ εἶμαι γυναίκα τοῦ Β. Ντάνου (νὰ τὸν χαίρεσαι), καὶ ὁ Β. Λυβαδίτης εἶνε ἀδερφός μου (νὰ τὸν χιλιάξῃς). Λοιπὸν ὁ ἄνδρας μου μῆστειλε ἀπὸ τὴν Μυτιλήνη 3 λίρες μὲ ἓνα ναύτη νὰ τῆς παραδώσῃ στὸν ἀδερφὸ μου Β. Λυβαδίτη γιὰ νὰ μοῦ τῆς δώσῃ καὶ αὐτὸς τῆς ἔπραγε (βρὲ τον μασκαρέα), καὶ μοῦ λέει ὅτι δὲν μοῦ τῆς δίνει γιὰτὶ τῆς ζόδεψε στὸ γάμο τῆς κόρης μου ποῦ χώ-

ρεψε. (Ὡ διαόλε, σοῦ κούστισε λοιπὸν ὁ χορὸς τῆς κόρης σου, θὰ ἦτανε γκράν χορὸς· αὐτὸ σὲ κάνει τώρα καὶ πηδᾷ σὺ) καὶ μοῦ πῆρε καὶ ἓνα δακτυλίδι καὶ ἀρνιέται νὰ μοῦ τὸ δώσει, λέγοντας πὼς δὲν ξέρει τίποτα, ἐνῶ ἡ κόρη μου τὸ εἶδε ποῦ τὸ φορεῖ ἡ γυναίκα του. (Κ' αὐτὸ τὸ κάνει γιὰ νὰ μὴ σοῦ δίνῃ βάρους στὰ δικὰ σου χέρια). Δὲν μὲ λυπάται φτωχὴ γυναίκα;

Σημ. Παληαθ. Ἐννοιά σου κυρὰ Ντάνου καὶ νὰ ἦσαι βεβαία ὅτι λίρες ποτέδ δὲν θὰ δῆς στὰ μάτια σου, πᾶν καλιὰ του, μακάρι νᾶτανε κι' ἄλλαις, ἄμ. ἐκεῖνος ὁ εὐλογημένος ὁ ἄντρας σου δὲν εἴξευρε νὰ πῆ στὸ ναύτη νὰ σοῦ τῆς δώσῃ στὰ χέρια σου; Δὲν μοῦ λές ἀλήθεια, ἂν ὁ Θεὸς δώσῃ ποτὲ καὶ ξανακάνῃς χορὸ τῆς κόρης σου, προσκάλεσέ με καὶ μένα, ἀλλὰ νὰ ἔχῃς ἄλλαις τρεῖς λίρες γιὰ νὰ κάνω γὼ τὰ ἐξόδα. Βρὲ τί ἀκούμε σ' αὐτὸ τὸν κόσμο.

Monte de heellenic.

Τιμολέων Σαρμηνητιζὸς ἀπὸ τὸν Κραθασαρά ἔστειλε πρὸς παμπόλων ἡμερῶν τῆς δέκα δραχμαῖς πρὸς τὸν φίλον τοῦ Κ. Ἀθαλασίου ταχυδρομικῶς καὶ ἔβγαλε αὐταῖς ἀφαντες ἐπίσης ταχυδρομικῶς. Ἄλλὰ καὶ ὁ Κ. Ἀθαλασίου δὲν ἐννοοῦσε νὰ πειραξῇ τὸν φίλο του παρὰ νὰ τὸν ἀποσειυθῇ, ὥστε φίλοι πάλι. Αὐτὸ θὰ πῆ βελτίωσις Ταχυδρομείων.

Μὰ δὲν

τὸ εἶπαμὲ πάλι ἔτσι, νὰ ριχθῆτε μὲ τὰ μούτρα στὸ ὠραῖο καὶ φτεινὸ κρασί, 40 τὴν ὀκά, τοῦ Κώστα τοῦ Κοντοῦλη ποῦ εἶναι κει κοντὰ στὸ ἴδιο μέρος ποῦ ξέρετε, ἴσθουν στὸ Ἀναβρυτήρι, νὰ κάνετε λίγο σπαράνιο, γιὰτὶ ἂν τὸ πῆγτε ὅλο μαζωμένο ὕστερα δὲν θάγεται νὰ πῆγτε. Καὶ θὰ μετανοήσετε.

Ἀπὸ

τὴν θέσιν τῆς Ἁγίας Μεταμόρφωσις ποῦ εἶναι κει στὴ Πλάνα φεύγει καὶ ἀναχωρεῖ διὰ τὴν φραμανεϊκὴν Βουλγαριάνην, Λεωφορεῖον, ὁσοε Λουπὸν καὶ ἴσας θέλετε, νὰ πάτε στὴ Βουλγαριάνην καὶ νὰ βουλιάξετε στὴν ὠραία ἀκροθαλασσά της, τρέξετε γιὰτὶ ἄμα γεμίση φεύγει καὶ δὲν δέχεται κανέναν παραπάνω μακάρι καὶ ὁ Τρικοῦπης ἂν πάη.